

Ο Εργατικός πρωθυπουργός, Κέβιν Ραντ, θα μπορούσε πολύ εύκολα να είχε αντικαταστήσει τον Τζον Χάουαρντ στην ηγεσία του Λίμπεραλ Πάρτι και να είχε κερδίσει τις εκλογές πέρσι τον Νοέμβριο, όπως και αν ήταν ο αρχηγός στο Εργατικό Κόμμα. Το γεγονός ότι ο Ραντ και ο Χάουαρντ βρέθηκαν σε διαφορετικά κόμματα και πολιτικοί αντίπαλοι δεν σημαίνει ότι διαφωνούν σε πολλά πράγματα, αντίθετα θα λέγαμε ότι ανήκουν στην ίδια σχολή σκέψης.

Συντηρητικοί και οι δύο, με την ίδια οικονομική πολιτική για μεγάλα πλεονάσματα και στενές σχέσεις με τους βιομήχανους, το ίδιο στην εξωτερική πολιτική χωρίς καμία παρέκκλιση, ενώ στις εργασιακές σχέσεις οι διαφορές ανάμεσα σε Ραντ και Χάουαρντ είναι οριακές μόνον επειδή, όπως στο θέμα του Ιράκ, ο πρωθυπουργός βλέπει πολιτικά κέρδη. Ο πρωθυπουργός είναι δεσμευμένος στη συμμαχία με τις ΗΠΑ και αν ο Τζον Χάουαρντ ήταν πρωτοψάλτης στα εγκώμια τού προέδρου Μπους, ο Κέβιν Ραντ χαιρέτησε στρατιωτικά τον πλαστήρχη όταν συναντήθηκαν στη σύσκεψη τού ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι.

Όμως, τίποτε δεν είναι απόλυτο και ανάμεσα στον Χάουαρντ και τον Ραντ υπάρχει μια αλλά σημαντική διαφορά. Ο Χάουαρντ είχε παραδοθεί άνευ όρων στους κροίσους και τελικά πρόδωσε τους μεροκαματιάρηδες του στα δυτικά προάστια που τον διατη-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και...μη

ρούσαν στην εξουσία, ενώ ο Ραντ είναι ακόμη προσηλωμένος στις ταπεινές καταβολές του.

Ο Χάουαρντ έδινε στους φτωχούς μόνο όσα ψίχουλα περισσεύαν από το φαγοπότι των κροίσων, ενώ ο Ραντ ενισχύει ουσιαστικά τους περιθωριοποιημένους συνταξιούχους και τις οικογένει-

δες για να βοηθήσουν τους φτωχούς και μάλλον θα τα έδιναν στους μεγαλοβιομήχανους "για να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας". Αυτό είναι το μεγάλο παραμύθι.

Οι βιομήχανοι δεν θα δημιουργήσουν ούτε μια νέα θέση εργασίας, όσα χρήματα και αν βάλει

Ο Κέβιν Ραντ, ο Τζον Χάουαρντ και η οικονομική ανάπτυξη

νεις με μικρά εισοδήματα. Ακόμη και πριν την προχθεσινή γενναϊόδωρη ενίσχυση των φτωχών με δισεκατομμύρια δολάρια, η κυβέρνηση Ραντ είχε ήδη βοηθήσει σημαντικά τους φτωχούς με έκτακτα επιδόματα.

Να πούμε ότι και ο αρχηγός τής ομοσπονδιακής κυβέρνησης, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, φαίνεται να θυμάται τα χρόνια φτώχειας που έζησε σαν παιδί και συμφώνησε αμέσως με τα μέτρα τής κυβέρνησης, χωρίς "ναι μεν, αλλά...".

Ο Χάουαρντ και ο Κοστέλο ποτέ δεν θα... σπαταλούσαν \$10

στις τσέπες τους η κυβέρνηση, αν δεν υπάρχει ζήτηση για τα προϊόντα τους. Κανείς επιχειρηματίας που σέβεται τον εαυτό του δεν θα προσλάβει υπαλλήλους για να παράγουν προϊόντα που δεν μπορεί να πωλήσει.

Τη ζήτηση αγαθών, όμως, δεν θα αυξήσουν μερικές χιλιάδες πολυεκατομμυριούχοι, αλλά τα εκατομμύρια χαμηλόμισθων και συνταξιούχων που ξοδεύουν και το τελευταίο δολαρίο τους για να επιβιώσουν. Τα δισεκατομμύρια που πληρώνει το κράτος σε συντάξεις, επιδόματα και την ενί-

σχυση των χαμηλόμισθων στο τέλος καταλήγουν στα ταμεία των επιχειρήσεων. Τα \$1000 που θα εισπράξει κάθε φτωχό παιδί δεν θα επενδυθεί στο Ντένβερ των ΗΠΑ όπως κάνουν οι κροίσοι μας, αλλά οι γονιοί του θα τα ξοδεύσουν σχεδόν αμέσως και θα γίνει τζίρος, όπως θα αυξηθεί ο τζίρος στα καταστήματα από το χριστουγεννιάτικο μπουναμά των συνταξιούχων. Αν η κυβέρνηση τρελαθεί αύριο και σταματήσει συντάξεις και επιδόματα, μόνο τα εστιατόρια πολυτελείας θα επιβιώσουν και τα καταστήματα μόδας στο Βοκλούζ.

Είμαστε τυχεροί, λοιπόν, που στην μεγαλύτερη οικονομική κρίση των τελευταίων 70 τόνων χρόνων έχουμε πρωθυπουργό τον Κέβιν Ραντ, ο οποίος γνωρίζει ότι μόνο οι φτωχοί μπορούν να σώσουν την χώρα από την οικονομική ύφεση, αλλά και αρχηγό τής αντιπολίτευσης τον Μάλκολμ Τέρνμπουλ που συμφωνεί με τα κυβερνητικά μέτρα και θα τα ψηφίσει κυρίως στην Γερουσία όπου η κυβέρνηση δεν έχει την πλειοψηφία.

Αλλά μην νομίζετε ότι η κυβέρνηση Ραντ ξέχασε τους βιομήχανους. Θα εισπράξουν και αυτοί δισεκατομμύρια δολάρια για να φτιάξουν τα έργα υποδομής που αμέλησε ο Χάουαρντ, επειδή -όπως πολύ σωστά λέει ο Ραντ- χωρίς δρόμους, λιμάνια και σιδηροδρόμους δεν μπορούμε να εξασφαλίσουμε την συνέχεια τής οικονομικής ανάπτυξης.

* Τα λόγια και τα έργα

Καυστικός ο αναγνώστης που σχολίασε το άρθρο στη στήλη για το οικόπεδο στο Kemps Creek, την περασμένη Παρασκευή.

"Άλλοι οργανώνουν συνέδρια και άλλοι κτίζουν σχολεία και η παροικία κάποια στιγμή θα πρέπει να ξεχωρίζει τους φλύαρους, από τους δημιουργούς των μεγάλων έργων της", μάς είπε.

Εμεις θα πούμε ότι η παροικία φταίει για όλα και όχι οι "φλύαροι", γιατί η μάνα μου έλεγε "εγώ στραβώνω και πουλώ, εσύ βλέπε και αγόραζε".

Η παροικία έρριξε με την αδιαφορία της την σκυτάλη και αν δεν την σηκώσουν τα παιδιά μας δεν θα υπάρξει το μέλλον που ονειρευόμαστε για την διατήρηση τού ελληνικού πολιτισμού στην Αυστραλία.

* Σκοπιανοί

Ευτυχώς που οι Σκοπιανοί απέρριψαν την πρόταση για την ονομασία τους Βόρεια Μακεδονία και γλιτώσαμε, επειδή οι άνθρωποι δεν ξέρουν που πάνε τα τέσσερα. Τους χάρισαν έναν γάϊδαρο και αυτοί κυτούσαν τα δόντια του, αντί ν' αδράξουν την ευκαιρία και να μάς φέρουν σε πολύ δύσκολη θέση.

Το Βόρεια Μακεδονία είναι πολύ επικίνδυνο όνομα ειδικά με τα αλυτρωτικά σχέδια των Σκοπιανών, επειδή όταν υπάρχει Βόρεια Μακεδονία υπονοείται ότι υπάρχει και Νότια, όπως στο Βιετνάμ, την Κορέα κλπ. Το μόνο όνομα που θα έπρεπε να συζητήσει η Ελλάδα είναι το "Σλαβομακεδονία" και ας αποδείξουν οι Σκοπιανοί ότι η καταγωγή και η γλώσσα τους δεν είναι σλαβική, ή ας ομολογήσουν ότι ντρέπονται για τη γλώσσα τους και την καταγωγή τους.

* Ο προστάτης των ισχυρών

"Ο Γ. Παπανδρέου, αν θέλει ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης να δείξει έναν ανώτερο πολιτικό πολιτισμό, χωρίς όμως να υποτιμά τη νοημοσύνη των ακροατών του, καλά θα κάνει να μην ξεχνά ότι η δική του αρχηγία

δεν προέκυψε από παρθενογένεση, αλλά από την προτίμηση που έδειξε προς το πρόσωπό του ο μεγαλύτερος προστάτης των ισχυρών αυτής της χώρας, δηλαδή ο Κώστας Σημίτης.

Είναι τόσα πολλά αυτά που μπορεί να καταλογίσει κανείς σήμερα στη Ν.Δ., ώστε υπάρχει περιθώριο και για αυτοκριτική, που σίγουρα θα δώσει στο ΠΑΣΟΚ και στον πρόεδρό του μεγαλύτερη πειστικότητα.

Ετσι κι αλλιώς οι μέρες που περνάμε, αλλά κι αυτές που έρχονται είναι εξαιρετικά δύσκολες, οπότε η ειλικρίνεια και η υπευθυνότητα είναι πιο απαραίτητες από κάθε άλλη φορά".

Από άρθρο τού Φιλίππου Συρίγου.

* Καλόο!

Ήταν ένα ζευγάρι άσπρα άλογα πολύ αγαπημένα μεταξύ τους. Μία μέρα ένα μαύρο άλογο τα έφτιαξε με το θηλυκό άσπρο άλογο. Το αρσενικό από την απελπισία του, όρμησε και πήδηξε από τον γκρεμό.

- Αντίο, φώναξε μόλις πριν πέσει.

Το θηλυκό είδε ότι το αρσενικό πήδηξε, και έπεσε και αυτό από τον γκρεμό φωνάζοντας:

- Έρχομαι και εγώ!

Το μαύρο άλογο συλλογίστηκε το κακό που έκανε, ότι τα δύο άλογα πέθαναν για χάρη του, και πήδηξε και αυτό από τον γκρεμό.

Και από τον γκρεμό ακούστηκε μία τελευταία κραυγή:

- Ποιος μαλάκας πετάει άλογα;

* Μια λέξη κάθε ημέρα

"Χόλλυγουντ ή Χόλιγουντ;": Σύμφωνα με την αρχή της αντιστρεψιμότητας, θα πρέπει να γράψουμε Χόλλυγουντ και όχι Χόλιγουντ προκειμένου να αποδώσουμε το αγγλικό Hollywood. Το διπλό λ και το υ αποδίδουν αντίστοιχα τα δύο l και το y του Hollywood και οδηγούν τον αναγνώστη στη γραφή της λέξης στα αγγλικά. Ωστόσο, και η γραφή Χόλλυγουντ και η απλοποιημένη Χόλιγουντ είναι σε χρήση στα ελληνικά. Συχνότερη μάλιστα φαίνεται

η απλούστερη Χόλιγουντ. Τα αποτελέσματα της αναζήτησης των δύο παράλληλων γραφών Χόλλυγουντ/Χόλιγουντ αντανακλούν τη σύγχυση που επικρατεί στη γραφή κύριων ονομάτων με ξενική προέλευση και καθιστούν αναγκαία την ορθογραφική ρύθμιση στο πλαίσιο της σχολικής γραμματικής.

* Λίγη ντροπή

«Θρηνούν» τώρα οι νεοφιλελεύθεροι μαζεμένοι γύρω από τα κλισέ τους (ώσπου να μηχανευθούν νέα). Όμως απορώ! Πιστεύουν πράγματι πολλοί απ' αυτούς τις μπαρούφες που αμόλαγαν προς άγναν κερδών; Είναι δυνατόν να λένε ότι, «η Οικονομία βασίζεται στην Πίστη» και ότι «αν η Πίστη καταρρεύσει καταρρέει και η Οικονομία»;».

Ποια πίστη; των επιθετικών εξαγορών; της επιχειρηματικής κατασκοπείας; του ανταγωνισμού; της αγοράς παραγωγών; ποια πίστη;

Οι «ασυνείδητοι Τραπεζίτες» φταίνε, λέει ο κ. Ανδριανόπουλος.

Είχε κάνει συμβόλαιο ο νεοφιλελευθερισμός, κ. Ανδριανόπουλε, με τους Τραπεζίτες ότι θα είναι ευσυνείδητοι;

Και τι ακριβώς σημαίνει «ευσυνείδητος» για έναν Τραπεζίτη; Μήπως το να βγάλει όσο πιο πολύ κέρδος μπορεί; Και ποια είναι η «κόκκινη γραμμή» για τα γκόλντεν μπούς; Οι καρχαρίες έχουν «κόκκινη γραμμή», όταν χορταίνουν - οι Τράπεζες πότε χορταίνουν;

Αλλά γιατί να μην είναι παιδαριώδεις (στην αθά τους εκδοχή) τέτοιες αναλύσεις, όταν αυτοί που τις κάνουν βλέπουν στην 30ετία του μονεταρισμού «επαναστατική αύξηση της ευημερίας στις τέσσερις γωνιές της γης»!

Σε ποιες γωνιές ακριβώς; Εκεί που ενδημεί πόλεμος; Εκεί που δισεκατομμύρια ανθρώπων ζουν με ένα δολάριο την ημέρα; Στους νεόπτωχους των ΗΠΑ μήπως; στους αναλφάβητους; στην εξάπλωση της πορνείας και των ναρκωτικών; στους ανθρώπους-εμπορεύματα; πού;

Λίγη ντροπή.